

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VIII.30.461/2018/6.

A tanács tagjai:. Farkas Attila a tanács elnöke
 . Csőke Andrea előadó bíró
 . Tibold Ágnes bíró

A felperes: felperes neve

A felperes jogi képviselői: Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda, a
Gárdos, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes jogi képviselője: Simon és Mester Ügyvédi Iroda

A per tárgya: váltó érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és az ítélet száma:
Kaposvári Törvényszék 6.G.40.001/2018/46.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős ítélet száma:
Pécsi Ítéltábla Gf.I.40.022/2018/6.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

IndokolásA felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2017. március 22-én megjelent a K. Zrt. egyik budapesti bankfiókjában, és ott bemutatott egy 680.000.000 Ft összegről kiállított váltót. Kérte a váltó alapján a bankot, mint a felperes számláját vezető pénzüintézetet, hogy a 680.000.000 Ft-ot a felperes

számlájáról utalják át a részére.

- [2] Az okirat szerint 2015. február 9-én állította ki a felperes a saját váltót az alperes jogelődje részére. A váltó óvás nélküli esedékessége napjaként kézzel írva 2017. március 22. napja, a fizetés helyeként a **K. Zrt. B.-i** fiókja került megjelölésre három számlaszámra hivatkozással. A váltó kibocsátójának képviselőjeként aláíró **I.Gy.** aláírása után kézírással Mezei Zsolt 2015. március 6-i dátummal aláírásával a felperes nevében a váltókötelezettséget megerősítette. Az alperesre történt forgatás időpontjaként 2015. március 20. került feltüntetésre.
- [3] A bank a kifizetést megtagadta, a váltót magánál tartotta, s büntető eljárást kezdeményezett. A váltó bemutatása miatt nyomozás indult a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C törvény (Btk.) 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás kísérlete büntettének megalapozott gyanúja miatt. A büntető eljárásban a váltót a nyomozó hatóság lefoglalta.

A felperes keresete, az alperes viszontkeresete, ellenkérelmek

- [4] A büntető eljárás megindítása után nyújtotta be keresetét a felperes, melyben annak megállapítását kérte, hogy az alperes által a banknál bemutatott váltó őt nem kötelezi. Állította, hogy a váltó kiállítására és megerősítésére nem kerülhetett sor abban az időpontban, amely a váltón fel van tüntetve. A váltó kiállítására csak 2015. november 5-ét követően kerülhetett sor, mert azok a számlaszámok, amelyeket a fizetés helyeként a váltón feltüntettek, ezt megelőzően nem léteztek. 2015. november 5-ét követően azonban azok, akik a váltót aláírták és megerősítették kötelezettként, már nem vállalhattak a nevében váltókötelezettséget, így a váltó őt nem kötelezi. Hangsúlyozta, hogy nem is állt fenn kötelezettsége a váltó kedvezményezettjével szemben a váltó kiállításának időpontjában.
- [5] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Viszontkeresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest váltótartozás címén 680.000.000 Ft és annak 2017. március 22-től számított 6%-os váltókamata, valamint a váltó összege után számított 3 ezrelékes váltódíj 3 napon belül való megfizetésére. Viszontkeresete jogalapjaként hivatkozott a Genfben, 1930. június 7-én megkötött váltójogi egyezmények kihirdetéséről szóló 1/1965. (I. 24.) IM. rendelet (Vár.) 1. § 1.8. pontjára, 10. §-ára, 78. §-ára és 48. § (1) bekezdés 2. és 4. pontjára.
- [6] Állította, hogy a váltót 2015. február 9-én állították ki, megerősítésére 2015. március 6-án került sor, amikor a váltón az esedékesség időpontja, a bemutatás helye és az ott feltüntetett számlaszámok nem szerepeltek. A kellékhiányos váltót forgatmányosként maga egészítette ki a 2017. március 21-én lekért felperesi cégkivonat adatai alapján. Álláspontja szerint forgatmányosként nem kapcsolódik a váltó kibocsátása alapjául szolgáló kötelmi jogviszonyhoz, ezért a felperes nem hivatkozhat e

perben arra, hogy könyveiben nem tartott nyilván váltótartozást.

- [7] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Egyebek mellett arra hivatkozott, hogy az alperes nem igazolta váltóbirtokosi minőségét, a váltó eredeti példányát a perben nem mutatta be.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet és a viszontkeresetet is elutasította. A viszontkereset elutasítását azzal indokolta, hogy az alperes a hatósági lefoglalás miatt a váltó birtokából kikerült, ennek folytán – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:565. § (3) bekezdésére és a Vár. 16. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a váltón alapuló követelés érvényesítéséhez szükséges váltóbirtokosi minősége nem nyert igazolást. Mivel az alperes a per során nem mutatta be a váltó eredeti példányát, váltón alapuló igényt nem érvényesíthet.
- [9] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. Az indokolásban elsőként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a viszontkereset elbírálása alapjául szolgáló releváns tényeket helyesen rögzítette, abból érdemben helyesen vonta le azt a jogi következtetést, hogy a viszontkereset azért alaptalan, mert az alperes a váltón alapuló követelés érvényesítésére nem jogosult. Az ítéletet helyes indokaira hivatkozással hagyta helyben e körben.
- [10] Kiemelte, a Ptk.-nak a 2017. január 1-jét megelőzően – a váltó kiállításának időpontjában – hatályos rendelkezései szerint alkalmazott Vár. 43, 47-48. cikkei (helyesen az 1965. évi 1. számú tvr. I. számú mellékletében szereplő nemzetközi egyezmény közzétételéről szóló Vár. szabályai szerint: §-ai) alapján helyesen látta az elsőfokú bíróság, hogy a viszontkereset körében elsődlegesen azt kellett vizsgálni, az alperes váltóbirtokosnak minősül-e.
- [11] A Ptk.-nak az értékpapírokra vonatkozó rendelkezéseit a 2016. évi LXXVII. törvény módosította, a módosított szabályokat pedig a törvény 26. §-a értelmében a hatályba lépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megtett jognyilatkozatokra kell alkalmazni, mégpedig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvényben (a továbbiakban Ptké.) meghatározott átmeneti rendelkezésekre figyelemmel. A Ptké. 56. §-a szerint a Ptk. hatályba lépése előtt kibocsátott értékpapírokra a Ptk. hatályba lépését követően is a Ptk. hatályba lépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. Az idézett rendelkezések együttes értelmezéséből az következik, a 2017. január 1. napja előtt kibocsátott értékpapírokra – így a perbeli váltóra – a Ptk. 2017. január 1. napja előtt hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [12] Az alperes elismerte, hogy a váltót ténylegesen nem tartja hatalmában, ezért a Ptk. 5:1. § (1) bekezdése szerint birtokosnak

nem minősül, hivatkozott azonban arra, hogy jogilag a Ptk. 5:1. § (3) bekezdése, illetve 5:4. § (2) bekezdése szerint birtokosnak kell tekinteni.

[13] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a dolog Ptk.-beli fogalmának megfelelő alkalmazása körében a váltóra vonatkozó speciális rendelkezések alapján kell elbírálni, hogy a váltón alapuló igény érvényesítésére a váltót tényleges hatalomban tartó személyen kívül a Ptk. szerinti „jogilag” birtokosnak minősülő személy is jogosult-e, ez utóbbi személy a váltóból eredő követelés érvényesítése szempontjából birtokosnak minősül-e.

[14] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a váltókövetelés érvényesítése szempontjából birtokosnak mind a Vár, mind a Ptk. rendelkezései értelmében csak a váltót fizikailag birtokló, azaz a váltót a Ptk. 5:1. § (1) bekezdése szerint ténylegesen hatalmában tartó személy minősül. Ez következik a Vár. hivatkozott rendelkezéseiből, de különösen a Vár. 33-38. cikkeiben (helyesen §-aiban) foglaltakból, melyek értelmében a különböző esedékességű váltókat fizetés végett be kell mutatni. Bemutatni azonban csak a ténylegesen birtokban tartott váltót lehet, ez következik a Vár. 16. cikkéből (helyesen §-ából) is, amely kifejezett és külön rendelkezést tartalmaz arra az esetre, ha a váltó valakinek a birtokából bármilyen módon elvész, és ez következik a Vár. 67-68. cikkéből (helyesen §-ából) is, mely az eredeti váltó tényleges birtokban tartásának hiánya esetére tartalmaz rendelkezést. A tényleges hatalomban tartás szükséges a megtérítési igény érvényesítéséhez is.

[15] Nem következik más jogértelmezés a Ptk.-nak az értékpapírokra vonatkozó általános rendelkezéseiből sem, az értékpapír ugyanis a Ptk. értelmében is magának a jognak a megtestesítője. A jog érvényesítéséhez minden papír alapú értékpapír esetén szükséges annak bemutatása, hiszen ez esetben a jog az okirat mint dolog által testesül meg.

[16] A váltó, mint értékpapír szempontjából birtokosnak csak a váltót ténylegesen hatalmában tartó, a Ptk. 5:1. § (1) bekezdése szerinti birtokos minősül. Az alperes nem váltóbirtokos, helyesen utasította el ezért az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet.

[17] találta az alperes hivatkozását arra is, hogy a váltóra írt tartozáselismerés bizonyítja a váltókövetelést. Az alperesnek ugyanis nem a váltókövetelés fennállását kellett bizonyítania, a viszontkereset elutasításának nem a követelés bizonyítottságának hiánya az oka, hanem a váltó birtoklásának hiánya.

[18] Nem hivatkozhat a másodfokú eljárásban arra sem, hogy a felperes tartozása a váltóra vezetett tartozáselismerés alapján is fennáll, mert ez a kereset ténybeli és jogi alapjának megváltoztatását jelentené, mely a másodfokú eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 247. § (1) bekezdése értelmében meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősülne.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte - tartalma szerint - a jogerős ítélet viszontkeresetet elutasító rendelkezésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a viszontkeresetnek megfelelően a felperes fizetésre kötelezését.
- [20] Állította a Ptk. 5:1. § (3) bekezdésének és 5:4. § (2) bekezdésének, a 2016. évi LXXVII. törvény 26. § b) pontjának, valamint az rPp. 146. § (5) bekezdésének a megsértését.
- [21] A felülvizsgálati kérelem indoklásában elsőként kiemelte, hogy a Vár. nem határozza meg a „birtok, birtokos” fogalmakat, ezért a belső anyagi jog alapján kell meghatározni a fogalmak tartalmát. Ebből következően a váltó kiállításakor, 2015-ben hatályos Ptk. rendelkezései irányadók a váltóra.
- [22] Állította, hogy a váltó az alperes tulajdona. Nem hagyott fel a váltó birtokával, a bank tisztviselője a váltót jogellenesen tartotta vissza, mivel később a nyomozóhatóság lefoglalta a váltót. A lefoglalás következtében az alperes a tényleges hatalom gyakorlásában időlegesen akadályozva van, azonban a Ptk. szabályozása tükrében az alperes továbbra is a váltó birtokosa. Álláspontja szerint nincs olyan jogszabály, amely szerint az eredeti váltót szabályszerűen bemutató alperes a későbbi bírósági eljárásban ne lenne a váltó birtokosának tekintendő a váltó időközben történt lefoglalása miatt.
- [23] Tévesnek állította a jogerős ítélet által a váltókövetelés érvényesítése és a váltóbirtokos fogalmának szűkített definíciója között teremtett kapcsolatot. A váltó birtoklására vonatkozó szűkítő, kizárólag a fizikai birtokot elismerő megállapításának szerinte nincs alapja.
- [24] A Vár. 43. §-a és 48. § (1) bekezdése alapján megtérítési igényt érvényesít, s itt a Vár. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely szerint a megtérítési igény érvényesítéséhez az eredeti váltót újból be kellene mutatnia a kötelezettnek.
- [25] Az, hogy az alperes ki tudná-e adni a felperesnek az eredeti váltót fizetés esetén, egyáltalán nem a követelés érvényesíthetősége körébe tartozik (Vár. 50. §) A felperes nem kérte a váltó kiadását, és kérelem hiányában ilyen rendelkezést nem is hozhat a bíróság. A fizetéssel a váltókötelem egyébként is megszűnne, ezért indifferenssé válna és szükségtelen lenne ilyen ítéleti rendelkezés.
- [26] Álláspontja szerint a megtérítési igény bíróság előtti érvényesítésével a váltó-jogviszonynak egy olyan szakasza kezdődik, amelynek az eljárási szabályait már az rPp. és nem a Vár. határozza meg. Egyik jogszabály sem tartalmaz olyan rendelkezést, mely szerint a váltójogviszonyból eredő megtérítési igény bíróság előtti érvényesítésének feltétele a váltónak a jogosult általi fizikai kézbeartartása. Utalt a BH2000.166. számú eseti döntésben kifejtettekre is.
- [27] Állította, hogy a váltó érvényesítésekor hatályos Ptk.

szövegét kellett volna figyelembe venni a 2016. évi LXXVII. törvény 26. § b) pontja alapján. A váltó elfogadás végett történő bemutatása és a követelés perbeli érvényesítése ugyanis e szabály alkalmazása során általa tett jognyilatkozatoknak minősülnek. Miután ezekre már 2017. január 1-jét követően került sor, rájuk az új szabályozás az irányadó. A Ptk. 6:565. § (1) bekezdésének módosított szövege pedig nem tartalmazza „a követelés bizonyítása” fordulatot, ezért a korábbi rendelkezéshez kapcsolódó bírósági gyakorlat nem tartható fenn.

- [28] Jogszabálysértőnek állította a jogerős ítélet indokolásának azt a megállapítását, mely szerint a másodfokú eljárásban azért nem hivatkozhatott a tartozáselismerésre, mert ez a viszontkereset ténybeli és jogi alapjának megváltoztatását jelentette volna. Előadta, hogy a felperes csatolta a váltó másolatát, amelyen található a tartozáselismerés, tehát a kereset hivatkozik a tartozáselismerésre. A kereset vitatja a tartozáselismerés létrejöttét, az elsőfokú eljárás iratainak része tehát, és a felek tettek arra nyilatkozatot is. A tartozáselismerésre történő hivatkozás nem valósított meg ezért viszontkereset-változtatást.
- [29] A felperes részletes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján.
- [31] A felülvizsgálati eljárásban eldöntendő jogkérdés az volt, helytállóan állapította-e meg a jogerős ítélet, hogy a váltóperben a váltó alapján keresetet (vizontkeresetet) érvényesítő félnek a váltót a per tartama alatt fizikailag is birtokolnia kell.
- [32] A Kúria szerint a jogerős ítéletben kifejtett álláspontot mind a Ptk., mind a vele egybehangzó Vár. szabályok alátámasztják.
- [33] Az alperes - hivatkozva a Ptk. 5:1. § (3) bekezdésére és az 5:4.§ (2) bekezdésére - azt állította, hogy a polgári jog szabályai szerint birtokosnak tekintendő, mert nem vitatottan a kiállított váltó forgatmányosa. Véleménye szerint a váltó banknál történő bemutatásával eleget tett a Vár. bemutatásra vonatkozó rendelkezéseinek, a továbbiakban már nincs szükség arra, hogy fizikailag magánál is tartsa a váltót az érvényesítés - a per - tartama alatt.
- [34] A Ptk. értelmezése körében a Kúria elsőként azt vizsgálta - az adott ügyben alkalmazandó jogszabályok meghatározása érdekében -, hogy a 2016. évi LXXVII. törvény 26. § b) pontját megsértette-e a jogerős ítélet. E vonatkozásban abból kell kiindulni, hogy a Ptk. 6:565. §-a az értékpapír fogalmát határozza meg. A váltójogviszonyra értelemszerűen a keletkezésekor hatályos értékpapír-fogalom meghatározás az irányadó, ezért a perbeli esetben a Ptk. 6:565. §-ának a 2017. január 1-jén hatályba lépett módosítását megelőzően hatályban volt rendelkezéseit kellett alkalmazni. A felülvizsgálati kérelemben e vonatkozásban

kifejtettekkel kapcsolatban megjegyzi a Kúria, hogy a Ptk. 6:565. § (1) bekezdésének 2017. január 1-től hatályos szövege az alperes álláspontjától eltérően nem ellentétes tartalmú a korábbi Ptk. 6:565. § (3) bekezdésével, hiszen a módosított rendelkezésben szereplő "jog gyakorlása" kifejezés széles körű, ebbe a fogalomba beletartozik a jog érvényesítése és így a jog bizonyítása is.

[35] Mindezeket figyelembe véve a Kúriának abban kellett állást foglalnia, helytállóan értelmezte-e a másodfokú bíróság a váltó kiállításakor hatályos Ptk. rendelkezéseit, vagy az alperes – a lefoglalt váltóra tekintettel – az értékpapír olyan birtokosának tekintendő-e, aki a Ptk. 6:565. § (3) bekezdése szerint az értékpapírban megtestesülő követelést érvényesítheti.

[36] A Ptk. alperes által hivatkozott szabályai általánosságban rendelkeznek a birtokos jogaival kapcsolatban. A váltó kiállításakor hatályos Ptk. 6:565. § (3) bekezdése azonban kimondja, hogy az értékpapírban rögzített jog gyakorlása vagy követelés érvényesítése, továbbá a jog vagy követelés bizonyítása, illetve átruházása kizárólag az értékpapír által lehetséges.

[37] Egy követelésről értékpapír kiállításával értékpapír-jogviszony jön létre, amely esetben – ahogy a jogirodalom megfogalmazza – „a papír nem pusztán hordozója, rögzítője a követelésnek, hanem (...) «a papír maga a jog». Azt értékpapír az alanyi jognak, mint elvont fogalomnak a megszemélyesítője, amely annak fizikai valóságot kölcsönöz.” (Leszkoven László: A váltó, mint kötelem, Novotni Kiadó, Miskolc, 1999, 40. o.).

[38] A Kúria álláspontja szerint a Ptk. 6:565. § (3) bekezdésében felsorolt jogok gyakorlása a papír fizikai birtoklása nélkül nem lehetséges. Az értékpapír „a benne foglalt követelés kizárólagos bizonyító eszköze, az értékpapírkövetelést – mely nem tévesztendő össze az alapul fekvő, tipikusan valamilyen polgári jogi követeléssel – tehát másként, mint a papírral magával bizonyítani, s a követelésről az okirat nélkül rendelkezni nem lehet.” (Leszkoven László: A váltó, mint kötelem, Novotni Kiadó, Miskolc, 1999, 43. o.).

[39] A Ptk. tehát eltért a birtokost általánosan megillető jogoktól akkor, amikor az értékpapírok szabályait állapította meg.

[40] A Kúria utal arra, hogy a Ptk. e vonatkozásban az értékpapír fogalmának évszázados meghatározását tartotta fenn. Az eredetileg csak fizikailag létező értékpapírok vonatkozásában a jogirodalom egységesen abból indult ki, hogy „az értékpapír valamely követelésről kiállított olyan okirat, amely a követelést nem pusztán bizonyítja (...), hanem amelyhez a követelés állandóan hozzá van kötve úgy, hogy az értékpapír nélkül a követelést sem átruházni, sem – rendszerint – érvényesíteni nem lehet”. (Szladits Károly: A magyar magánjog vázlatja, Grill Kiadó, **Budapest**, 1933. Negyedik, átdolgozott kiadás II. rész 303. o.). Más megfogalmazásban: „Az értékpapír valamely jogról kiállított olyan okirat, amely nélkül a jogról rendelkezni nem lehet.” (Szász István: A kötelmi jog általános tanai, Grill Kiadó, **Budapest**, 1943.

129. o.). „Az értékpapírnak az a jogi sajátossága, hogy (...) a jogot (követelést) a papír testesíti meg, így a papír nélkül a jog nem érvényesíthető.” (Novotni Zoltán: Az értékpapírbírók és forgalmazásuk szabályozásának elvi kérdései, kézirat, Miskolc, 1991., idézi: Leszkó László: A váltó, mint kötelem, Novotni Kiadó, Miskolc, 1999, 40. o.).

[41] A csak okirati formában megjelenő váltó birtoklása vonatkozásában a Vár. sem tartalmaz a Ptk.-tól eltérő szabályokat. Jóllehet valóban nem határozza meg külön a „birtok, birtokos” fogalmát, de az egyes rendelkezésekből egyértelműen következik, hogy csak a váltó fizikai birtokában lehetséges a váltó létezésének bizonyítása, a váltóval való rendelkezés, a váltókövetelés érvényesítése.

[42] A Kúria a fent kifejtettek szerint teljes mértékben egyetért a másodfokú bírósággal abban, hogy az értékpapír magának a benne foglalt jognak a megtestesítője, az okirati formában előállított értékpapírban megtestesülő jog érvényesítéséhez szükséges annak fizikai birtoklása. Mindebből következően tévesen állította a jogerős ítélet jogszabálysértését az értékpapírok tekintetében az általános polgári jogi szabályokra hivatkozva az alperes, mert a Ptk. maga is az általánostól eltérően kezeli az értékpapír-jogviszonyt, melynek az okirati formában megjelenő értékpapírokkal kapcsolatos rendelkezéseit a Vár. váltóra vonatkozó speciális szabályaival együttesen kell értelmezni.

[43] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Vár. megtérítési igénnyel kapcsolatos rendelkezéseire is. A saját váltó kiállítója ugyanis váltóadós, és nem megtérítési igény kötelezettje (Vár. 38-43. §). Mindebből következően saját váltó esetén nincs szükség a címzett részére „a váltó elfogadás végett történő bemutatására”, mert nincs címzett. A banknál a váltó bemutatása fizetés végett történt.

[44] A fent kifejtettek értelmében azonban nem elegendő a fizetés végett történő bemutatáskor a váltó fizikai birtoklása, ha a váltóadós nem tesz eleget a váltóban vállalt kötelezettségének, úgy a váltóban megtestesülő értékpapír-jogviszony alapján fennálló követelés érvényesítése során a jogosultnak a váltót folyamatosan fizikailag is birtokolnia kell. Csak ebben az esetben van arra lehetőség, hogy a váltóadós a váltóban szereplő kötelezettség teljesítése esetén visszakaphassa a váltót.

[45] A viszontkereset elutasításának oka a váltó birtoklásának hiánya, nem pedig a követelés bizonyítottságának hiánya volt. Annak ezért, hogy a másodfokú bíróság helyesen értékelte-e az alperesnek a tartozáselismerésre hivatkozását, helytállóan alkalmazta-e ezzel összefüggésben az rPp. 146. § (5) bekezdését, a felülvizsgálati eljárásban a jogvita mikénti elbírálása szempontjából – az ügy érdemét illetően korábban kifejtettekre is figyelemmel – nem volt jogi jelentősége, a felülvizsgálati ügy elbírálására nem hathatott ki.

[46] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [47] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a felperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-c) pontja, (5)-(6) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [48] A Kúria tárgyaláson hozta meg ítéletét.

B.-, 2018. október 30.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelével: